

دهرباره‌ی شتیکی مه‌زن پرسپارت کرد وئاسانه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ بۆی ئاسان کردوه

له‌ موغازی کوری جه‌به‌له‌وه -ره‌زای خوای لیبت- ده‌لیت: له‌ سه‌فه‌رێکدا له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بووم، له‌ به‌یانیه‌کدا نزیك بووم لیی له‌ کاتی‌کدا ریمان ده‌کرد، ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، کرده‌وه‌یه‌کم پئ بلی که‌ بیته‌ هۆی چوونه‌ به‌هه‌شت و رزگار بوونم له‌ دۆزه‌خ، فه‌رمووی: «ده‌رباره‌ی شتیکی مه‌زن پرسپارت کرد وئاسانه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ بۆی ئاسان کردوه، خوای گه‌وره‌ ده‌په‌رستیت و هیچ هاوبه‌شتیکی بۆ پریار ناده‌یت، و نوێزه‌کان ئه‌نجام ده‌ده‌یت، وزه‌کات ده‌ده‌یت، و ره‌مه‌زان به‌ رۆژوو ده‌بیت، و چه‌جی مالی خودا ده‌که‌یت»، پاشان فه‌رمووی: «ده‌رگاکانی ئه‌نجامدانی خیرت پئ نیشان بده‌م: رۆژووگرتن پارێزه‌ره (قه‌لغانه)، و خیر کردن تاوانه‌کان ده‌کوژنیته‌وه‌ هه‌روه‌کو چون ئاو ناگر ده‌کوژنیته‌وه، و وشه‌ نوێژکردن له‌ تاریکایی شه‌ودا، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویندنه‌وه: **تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (16) فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِّمَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (17)** [سوره‌تی -السجدة-] واته: [ته‌نیشتیان دوور ده‌که‌ویتته‌وه له‌ جیگای خه‌وتیان (واته: له‌ خه‌ وه‌لده‌ستن بۆ شه‌و نوێژ کردن) هاوار و نزا له‌ په‌روه‌رگاربان ده‌که‌ن به‌ ترس و هیواوه و له‌و رۆژی و سامانه‌ی پیمان دراوه ده‌به‌خشن (16) پاشان هیچ که‌س نازانیت چی شاراهه‌ته‌وه‌ بۆیان له‌ (به‌هه‌شت دا که‌ هۆی) گه‌شبوونی چاوه‌کانن ئه‌م یاداشته (ده‌درینه‌وه) به‌ هۆی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردوویانه (17)، پاشان فه‌رمووی: «ئایا هه‌والت پێده‌م به‌ ناوه‌رۆک و گه‌وه‌هه‌ری ئه‌م ئایه‌ و پایه‌کانی ولوتکه‌که‌ی؟»، ووتم: به‌لێ، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (واته: به‌لێ، پیم بلی). فه‌رمووی: «ناوه‌رۆک و گه‌وه‌هه‌ری ئه‌م ئایه‌ ئیسلامه، و پایه‌کانی نوێژ کردنه، ولوتکه‌که‌ی جیهاده». پاشان فه‌رمووی: «ئایا هه‌والت پێده‌م به‌ جله‌وگیری هه‌موو ئه‌وانه‌؟»، ووتم: به‌لێ، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا. زمانی گرت و فه‌رمووی: «ئه‌مه‌ت بگه‌روه»، ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، ئایا لپه‌رسینه‌وه‌مان لیده‌کریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یاییین؟»، فه‌رمووی: «له‌بار دایکت چوینایه، ئایا خه‌لکی فه‌رێ ده‌درینه‌ نۆ دۆزه‌خ له‌سه‌ر «ه‌رومه‌تیان یان له‌سه‌ر لوتیان مه‌گه‌ر به‌ هۆی دروینه‌ی تاوانه‌کانی زمانیانه‌وه‌ نه‌بیت؟».

موغاز -ره‌زای خوای لیبت- ده‌لیت: له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بووم له‌ سه‌فه‌رێکدا، به‌یانیه‌کیان له‌ نزیکیه‌وه‌ ریم ده‌کرد، ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، کرده‌وه‌یه‌کم پئ بلی بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی بچمه‌ به‌هه‌شت و دوور بم له‌ دۆزه‌خ، فه‌رمووی: پرسپارت کرد ده‌رباره‌ی کرده‌وه‌یه‌کی مه‌زن که‌ کردنی قورسه له‌سه‌ر نه‌فسه‌کان، وئاسانه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ بۆی ئاسانی کردیبت؛ فه‌رزه‌کانی ئیسلام جیه‌جی بکه: یه‌که‌م: به‌ته‌نها الله بپه‌رسته‌ و به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک هاوبه‌شتی بۆ پریار مه‌ده. دووه‌م: پینج نوێزه‌ فه‌رزه‌که‌ ئه‌نجام بده له‌ رۆژ و شه‌ویکدا: به‌یانی، و نیوه‌رۆ، و عه‌سر، و مه‌غریب، و عیشا، به‌ مه‌رج و پایه‌ و واجبه‌کانی. سێیه‌م: زه‌کاتی فه‌رزکراو جیه‌جی بکه، ئه‌میش په‌رستیکی دارایی واجبه له‌ هه‌موو مالێک که‌ گه‌بیشتیته‌ بیرکی دیاریکراو له‌ شه‌ریعه‌تا، و ده‌دریت به‌ ئه‌وانه‌ی شایسته‌ن. چواره‌م: ره‌مه‌زان رۆژوو بگه‌ر، ئه‌میش بریتیه له‌ خۆگرتنه‌وه له‌ خواردن و خواردنه‌وه و شتی تر که‌ رۆژوو ده‌شکینن و به‌ نیه‌تی په‌رستن ئه‌م کاره ئه‌نجامه‌دریت، له‌ کاتی ده‌رچوونی به‌ره‌ به‌یانه‌وه‌ هه‌تاوه‌کو ئاوابوونی خۆر. پینجه‌م: چه‌ج ئه‌نجام بده بۆ مالی خودا له‌ مه‌که‌که‌ بۆ جیه‌جی کردنی مه‌راسیمه‌کان؛ وه‌کو به‌ندایه‌تیه‌ک بۆ الله -عز و جل-. پاشان پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: ئایا رینیشاندهرت بم بۆ ئه‌و پرێگایه‌ی که‌ ده‌تگه‌یه‌نیت به‌ ده‌رگاکانی خیر و چاکه‌؟ ئه‌میش به‌ ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌ سونه‌ته‌کان له‌پاش جیه‌جی کردنی فه‌رزه‌کان: یه‌که‌م: رۆژووگرتنی سونه‌ت، پرێگه‌ له‌ تووشبوون به‌ گوناهه‌کان چونکه‌ شه‌هوه‌ت و ئاره‌زوو ده‌شکینیت، و هێزی لاشه‌ که‌مه‌دکاته‌وه. دووه‌م: خیرکردنی سونه‌ت؛ ده‌بیته‌ هۆی کوژاندنه‌وه‌ی گوناهه‌کان له‌پاش کردنیان و نامپنن و شوپنه‌واربان ده‌سه‌رته‌وه. سێیه‌م: شه‌ونوێژکردن له‌ سێیه‌کی کۆتابی شه‌و، پاشان پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویندنه‌وه: **تَتَجَافَى**

جُنُوبُهُمْ عَنِ اللَّامِضَاتِ يَدٌ عُيُنُ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (16) فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِمَّا أُخِذَ فِيهَا لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (17) [سوره تی -السجدة -] واته: [تەنیشتیان دوور ده که وپته وه له جینگای خه وتیان (واته: له خه وه له ده ستن بۆ شه و نوپژ کردن -زیکر ونزا کردن و خویندنه وهی قورئان-) هاوار ونزا له پەروەردگاریان ده که ن به ترس و هیواوه و له و پرۆزی و سامانهی پیمان داون ده به خشن (16) پاشان هیچ که س نازانیت چی شاراوته وه بۆیان له (به هه شت دا که هۆی) گه شبوونی چاوه کائن ئەم پاداشته (ده درپنه وه) به هۆی ئەو کرده وانهی که کردوویانه (17) پاشان پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: ئایا پیت بلیم بنچینهی ئاین وپایه کهی که له سەری وه ستاوه ولوتکه کهی چیه؟ موعاز -پرهزای خوی لیبیت- ووتی: به لئی، پیم بلئی ئەی پیغه مبهەری خودا. پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: بنچینهی سەرکهی: ئیسلامه ئەمیش بریتیه له دوو شاهیدیدانه که، وه هۆبانه وه مرۆف بنچینهی ئاین به ده ست ده هینیت. وپایه کهی: نوپژکردنه، ئیسلام نییه ئەگەر نوپژکردن نه بیت، ههروه که چۆن مال بئ پایه دروست نابیت، هه رکه سیك نوپژ بکات ئاینه کهی به هیز ده بیت و بهرز ده بیته وه، ولوتکهی ئەم ئاینه و بهرزبوونه وهی: بریتیه له جهاد کردن، وکو ششکردن وهه ولدان و جهنگان دژی دوژمنانی ئاین بۆ بهرزکردنه وهی وشه ی الله. پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: ئایا پیت بلیم چی شتیک ده بیته هۆی باش پرکیف وچاک جیه جیکردنی ئەوانه ی پيشوو؟ پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- زمانی گرت، و فەرموو: پرنگری بکه له ئەمه وقسه له شتیکدا مه که که په یوه ندی به تۆوه نه بیت. موعاز ووتی: ئایا پهروهردگارمان لپرسینه وه مان لیده کات و سزامان ده دات له سەر ئەو شتانه ی ده یلین؟! پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: له باردایکت چویتایه! مه به ست نزا کردن نییه له سەری، به لکو عه ره ب ئەم پرسته یه به کاردین بۆ ئاگادارکردنه وه سه باره ت به شتیک که ده بیت هۆشدار بیت سه باره تی و بیزانیت، پاشان فەرمووی: ئایا خه لکی فیرئ ده درپنه نیو دۆزه خه وه و له سەر پروویان ده که ونه نیویه وه مه گەر به هۆی قسه کانی زمانیا نه وه نه بیت له سه ره نجامی قسه کردنیان به کوفر و ناو زراندن و جوین و غه یبه ت و دووزمانی و بوهتان وهتد.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4303>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

